

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/135/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713202256
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3713202256.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Aleny Záhumenskej a JUDr. Viery Škultétyovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého V. X., nar. XX.XX.XXXX a maloletú Y. X., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny J. L., deti rodičov Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., D. XXX/XX a H. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. L., Z. XXX/XX, o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 9P/19/2013-41 zo dňa 27. septembra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom zamietol návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že výživné na mal. deti bolo naposledy určené na základe rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19CoP/10/2012-65, ktorý nadobudol právoplatnosť 10.04.2012. Odvtedy nedošlo k žiadnej zmene pomerov, ktorá by mohla odôvodňovať zníženie výživného otca mal. detí. V predmetnom konaní otec neuviedol žiadne nové skutočnosti a zotrval na dôvodoch, ktoré uvádzal v konaní, sp. zn. 6P/53/2012. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že otec mal. detí ukončil pracovný pomer v spoločnosti Y. z osobných dôvodov na základe dohody, teda bez vážneho dôvodu sa pripravil o výhodnejšie zamestnanie, čo nemôže mať vplyv na zmenu vyživovacej povinnosti v neprospech mal. detí. Navrhovateľ v konaní predložil lekárske vyjadrenie s totožným obsahom, ako bolo predložené v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 6P/53/2012. Dospel tak k záveru, že žiadna zmena pomerov na strane otca detí preukázaná nebola, na rozdiel od pomerov na strane mal. detí, ktorým objektívne stúpili náklady na výživu, preto nie je v záujme mal. detí zníženie výživného podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že zníži vyživovaciu povinnosť otca na mal. Y. od 01.01.2013 zo sumy 100 Eur na sumu 30 Eur a na mal. V. zo sumy 100 Eur na sumu 30 Eur od 01.01.2013. Prvostupňovému súdu vytýkal, že dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané a vyplynuli z prednesov účastníkov. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. V podanom odvolaní zdôraznil, že matka mal. detí má rovnakú vyživovaciu povinnosť ako otec, pričom matka mal. detí sa všemožne vyhýba zamestnaniu, čo nevedelo ani kolíznemu opatrovníkovi, ktorý nikdy nezasiahol a nenavštívil rodinu. Súdu vytýkal, že na jeho argumenty neprihliadal, nezohľadnil, že zo zdravotných dôvodov odišiel z predošlého zamestnania, že deťom platí výživné podľa svojich možností a schopností a nakúpil pre obe deti veci do školy a škôlky. Vyslovil názor, že matka „bojovala“ na súde o deti len preto, aby sa nemusela zamestnať a čaká, kedy jej pošle výživné, aby mohla z neho aj ona žiť. Poukázal na to, že súd sa zaoberal tým, či otec má nejaký majetok, ale nezaujímal sa o to, že matka detí mala byť,

ktorý darovala svojmu otcovi a cudzej žene a pripravila sa tak o veľké finančné prostriedky. Odvolanie uzavrel tým, že je znechutený z toľkej nespravodlivosti.

Matka v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že otec ukončil pracovný pomer v H. L. výpoveďou z dôvodu, že chcel mal. deti do osobnej starostlivosti, čo sa nestalo a vzdal sa tak bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania. Zamestnal sa tak, aby nemusel dokazovať „oficiálny príjem“ a mohol sa vyhnúť plateniu výživného na deti. Uviedla, že práci sa nevyhýba, prácu si hľadá, ale vzhľadom na vek detí má podmienku byť zamestnaná na jednu zmenu. Uviedla, že kolízny opatrovník na podnet otca navštívil domácnosť a materskú škôlku, ktorú v tom čase maloletá navštevovala a všetko bolo v poriadku. Otec sa úlohy otca vzdal, má svoj život, chodí po krčmách, po diskotékach, fajčí škatuľku cigariet denne. Poukázala na to, že o deti sa stará, denne sa im venuje, každý deň sa učí s maloletou, s maloletým sa učí formou hry. Uviedla, že otec si rád vymýšľa, baví ho sústavne ich ponížovať a ubližovať im, jeho klamstvá matku vyčerpávajú, chcela by dôstojne žiť a neriešiť útoky otca.

Kolízny opatrovník navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdil. Poukázal na skutočnosť, že ani v predmetnom konaní nebola preukázaná žiadna nová skutočnosť, na základe ktorej by mal súd návrhu otca na zníženie výživného vyhovieť.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len skutočnosťami uvedenými v ust. § 205 ods. 2 písm. a) až f) O.s.p. V danej veci otec v podanom odvolaní uplatňuje odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d), podľa ktorého súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Podstata citovaného odvolacieho dôvodu spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

Otec v podanom odvolaní nekonkretizuje, na ktoré skutočnosti, vyplývajúce z vykonaného dokazovania, súd neprihliadal. Z obsahu odvolania je zrejmé, že otec predovšetkým namieta, že aj matka má rovnakú vyživovaciu povinnosť ako otec, a preto má povinnosť ísť do práce, a tak prispieť na výživu detí v sume, ako žiada matka od otca.

Vzhľadom na túto námietku odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že mal. deti Y. a V. sú matke zverené do osobnej starostlivosti. Je teda vo výlučnej osobnej starostlivosti matky zabezpečovať všetku starostlivosť a potreby o mal. deti. Za daných okolností nie je možné spravodlivo žiadať od matky, aby matka popri výlučnej starostlivosti o maloleté deti uspokojovala aj finančné potreby detí v rovnakej miere ako otec. Osobná starostlivosť totiž čiastočne nahrádza uspokojovanie finančných potrieb mal. detí.

V danej veci okresný súd svojím rozsudkom zamietol návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti k mal. deťom, keď otec sa domáhal zníženia výživného na každé dieťa zo sumy 100 Eur na sumu 30 Eur s účinnosťou od 01.01.2013. Otec sa plateniu výživného v doterajšom rozsahu bránil tým, že z predošlého zamestnania odišiel zo zdravotných dôvodov.

Podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie

výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná, dlhší čas trvajúca zmena tých okolností (či už na strane oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Podľa odseku 3 tohto zákonného ustanovenia pri posudzovaní, či došlo k zmene pomerov, teda odseku 1 sa musí vždy prihliadnuť na vývoj životných nákladov. Pri rozhodovaní o výživnom v dôsledku zmeny pomerov sa v každom prípade použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určovanie príslušného druhu výživného.

Základnými kritériami na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom sú predovšetkým schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (ust. § 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine) s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa (ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine).

Posúdiť schopnosti a možnosti povinného rodiča znamená posúdiť schopnosti, možnosti tohto rodiča dosiahnuť zárobok, resp. príjem, z ktorého sa výživné uhrádza. Schopnosti rodiča dosiahnuť takýto zárobok sú dané okolnosťami subjektívnymi, pričom možnosti rodiča sú dané okolnosťami objektívnymi. V tomto smere bolo odvolacím súdom rovnako ako súdom prvého stupňa zistené, že mal. deti boli zverené do osobnej starostlivosti matke a otcovi bola určená povinnosť prispievať na ich výživu po 100 Eur mesačne s účinnosťou od 01.08.2009 rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 7P/42/2010-42 zo dňa 22.09.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5CoP/91/2010. V čase tohto rozhodnutia bola matka na materskej dovolenke a otec dosahoval v spoločnosti Y. príjem 18.719,- Sk. Na Okresnom súde Považská Bystrica sa pod sp. zn. 7P/71/2011 viedlo konanie o návrhu otca na zníženie výživného, ktorý návrh bol zamietnutý, a to rozsudkom zo dňa 07.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.03.2012, sp. zn. 19CoP/10/2012. Návrhu na zníženie výživného sa otec mal. detí domáhal aj v konaní na Okresnom súde Považská Bystrica, sp. zn. 6P/102/2011, keď konanie i o tomto návrhu otca bolo uznesením zo dňa 20.12.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17CoP/4/2012-22 zo dňa 25.01.2012 zastavené pre prekážku začatej veci. Zamietnutý bol aj návrh otca na zníženie výživného vedený na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 6P/53/2012, a to rozsudkom zo dňa 14.07.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.09.2012, č.k. 4CoP/81/2012. Z odôvodnenia týchto rozhodnutí je zrejmé, že otec si svoju nepriaznivú finančnú situáciu zavinil sám tým, že nerozvážne k 31.10.2010 rozviazal pracovný pomer u zamestnávateľa Y., hoci iné, rovnako alebo lepšie zaplatené zamestnanie zabezpečené nemal. Súdy takéto konanie vyhodnotili ako vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania, zárobku bez dôležitého dôvodu a pri rozhodovaní o návrhu otca vychádzali z princípu potenciality príjmov, nakoľko nebol preukázaný žiadny dôvod ospravedlňujúci otca, aby sa vzdal výhodnejšieho zamestnania.

Aj v danom prípade okresný súd zamietnutie návrhu na zníženie výživného založil na tom, že v zmysle ust. § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine nedošlo na strane otca k takej zmene pomerov, ktorá by bola dôvodom pre zníženie výživného. Aj v danom prípade súd konštatoval skutočnosti, že otec ukončil pracovný pomer u zamestnávateľa Y. z osobných dôvodov, a teda bez vážneho dôvodu sa pripravil o výhodnejšie zamestnanie, čo nemôže byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti v neprospech mal. detí. V konaní nebola preukázaná žiadna zmena pomerov na strane otca detí, preto nebol daný dôvod na zníženie výživného.

Vzhľadom na uvedené považoval odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne správne, a preto rozsudok prvostupňového súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.